

ΑΠΟ ΤΟ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Παράσταση-αφιέρωμα στην Róza Εσκενάζυ

Γράφει ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΔΡΑΧΤΑΣ

Tην Τετάρτη το βράδυ, το Factory Theatre του Marrickville είχε την τιμποτική του: ένα εκπληκτικό πολιτιστικό αφιέρωμα - και όχι μόνο ή απλά μουσικό - στη μεγάλη ρεμπέτισσα Róza Εσκενάζυ. Διοργανωτές αυτής της πραγματικά αξέχαστης εκδήλωσης ήταν το Αυστραλιανό Ελληνικό Συμβούλιο και η κομπανία "Out of the Blue".

Σε μία κατάμεστη από ομογενείς αίθουσα - από την οποία, σημειώτεον, δεν έλειψαν και εκπρόσωποι της εβραϊκής, ασσυριακής και αρμενικής κοινότητας, καθώς και φιλότεχνοι της ευρύτερης αυστραλιανής κοινωνίας - οι μουσικοί, οι χορευτές του «Θρασύβουλου» και ο Δρ Παναγιώτης Διαμάντης ξεδίπλωσαν το οδοιπορικό της 90χρονης ζωής της Róza, ένα οδοιπορικό του νου, της ψυχής και των αισθήσεων.

Ερμηνεύτηκαν συνολικά 18 τραγούδια, σε εκτελέσεις καθόλα άρτιες, ενώ το κοινό είχε την ευκαιρία να παρακολουθήσει μέσα από εικόνες τους τόπους και τις μνήμες που σπάδεψαν την πορεία τόσο της Róza όσο και του Ελληνισμού κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα.

Η φωνή της Γεωργίας Γκιάτη καθήλωσε τους πάντες για περισσότερο από δύο ώρες, ενώ οι χορευτές με τις αρμονικά ζυγιασμένες κινήσεις τους ανέδειξαν άψογα τα νοήματα και τα βιώματα των τραγουδιών. Όσοι βρέθηκαν στο Factory Theatre ανακάλυψαν με έκπληξη ότι τραγούδια όπως τα «Χαρικλάκι», «Δημητρούλα μου», «Βάλε με στην αγκαλιά σου», «Ράμπη, Ράμπη» και «Γκαρσόνα» πρωτοτραγούδιθκαν από τη Róza Εσκενάζυ. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι επανασυνδέθηκαν με τις αυθεντικές ρίζες του ελληνικού τραγουδιού και, κατ' επέκταση, της νεοελληνικής

POZA ΕΣΚΕΝΑΖΥ

Μια γυναίκα, μια τραγουδίστρια που μας έμαθε πώς η ζωή γίνεται μουσική και η μουσική γίνεται ιστορία. Η μεγάλη diva του τραγουδιού, άφοε πίσω ανεξίτηλα τα χνάρια της που μας οδηγούν στην ζωή της. Μια πολυτάραχη ζωή, μια ιστορία και μια πορεία που κανένας δεν θα μπορούσε να είχε προβλέψει, κόντρα στα κοινωνικά δεδομένα της εποχής. Η Róza παρόλα αυτά κατάφερε να κερδίσει παγκόσμια εκτίμηση και αναγνώριση. Γιατί η Róza Εσκενάζυ πήρε τη ζωή της στα χέρια της και την έζησε μέχρι το τελευταίο της λεπτό.

